

§ 3. Na podstawie otrzymanego zgłoszenia nastąpi urzędowe zbadanie zapasów przez organa skarbowe. Organ skarbowy wpisze wynik zbadania oraz wysokość dodatkowego podatku w równym brzmieniu w obu egzemplarzach oznajmienia, a to w egzemplarzu urzędowym i w egzemplarzu zgłaszającego. Organ ten pozostawi jeden egzemplarz oznajmienia posiadaczowi zapasów, który będzie obowiązany uiszczyć dodatkowy podatek w najbliższej kasie skarbowej do dnia 8 i donieść o tem przyjmującemu zgłoszenie urzędowi skarbowemu, ten urząd przedłoży drugi egzemplarz oznajmienia po wpisaniu danych co do uiszczenia podatku przełożonej izbie skarbowej.

Na znak dodatkowego opodatkowania wyrobów wódczanych nalepi zgłaszający na każdej flasce z wyrobami wódczanymi, niezależnie od opasek poprzednio nalepionych, jeszcze jedną zieloną typu ostatniego i to równoległe do etykiety.

Z dniem wejścia w życie powołanego na wstępie rozporządzenia Rady Ministrów obowiązane są fabryki wódek (rozlewnie, likiernie) aż do wyczerpania zapasu opasek zielonych nakładać na flaszkę z wyrobami wódczanymi po dwie takie opaski.

Po wypuszczeniu nowego nakładu opasek o innej barwie nakładać się będzie na flaszkę z wyrobami wódczanymi tylko po 1 opasce nowego typu.

§ 4. Izba skarbowa może na prośbę obowiązanych do uiszczenia dodatkowego podatku zezwolić na spłacenie dłuższej kwoty w trzech ratach miesięcznych z zastrzeżeniem opłacenia 24% odsetek w stosunku rocznym.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia wejścia w życie na wstępie powołanego rozporządzenia Rady Ministrów.

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

1038.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 4 grudnia 1923 r.

w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 1923 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 1923 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 126 poz. 1023) zarządza się co następuje:

Dodatkowy podatek.

§ 1. 1) Wino musujące, znajdujące się w dniu wejścia w życie powołanego na wstępie rozporządzenia Rady Ministrów poza wytwórnią wina musującego lub składu celnego, podlega dodatkowemu opodatkowaniu w wymiarze podanym w ustępie 4.

2) Do win musujących, podlegających dodatkowemu podatkowi należą wszystkie wina, wina owocowe (wina z owoców i jagód), napoje zawierające wino owocowe o zawartości alkoholu ponad jeden procent objętości, z których przy otworzeniu flaszki uchodzi, burząc się kwas węglowy.

3) Uwolnione od dodatkowego opodatkowania jest wino musujące znajdujące się w posiadaniu gospodarstw domowych, które wina musującego ani nie sprzedają, ani nie szynkują, jeśli łączny zapas w całych flaszkach lub na całe flaszkę przerachowany wynosi nie więcej, jak 10 (dziesięć) sztuk, większe zapasy należy poddać w całości dodatkowemu opodatkowaniu.

4) Dodatkowy podatek wynosi: a) od flaszki wina musującego winogronowego o pojemności ponad 425 do 850 centymetrów kubicznych (cała flasza) 600.000 marek polskich, jeśli jednak udowodniono, że wino musujące jest sporządzone z wina owocowego 300.000 marek polskich, b) od flaszki wina musującego winogronowego o pojemności 230 do 425 centymetrów kubicznych (pół flaszki) 300.000 marek polskich, a od takiej samej flaszki wina musującego owocowego 150.000 marek polskich, c) od flaszki wina musującego winogronowego o pojemności do 230 centymetrów kubicznych (ćwierć flaszki) 150.000 marek polskich, a od takiej samej flaszki wina musującego owocowego 75.000 marek polskich.

Przy flaszkach, których pojemność jest większa jak 850 centymetrów kubicznych liczy się za każde dalsze chociażby tylko zaczęte 230 centymetrów kubicznych pojemności po jednej czwartej stopy podatkowej za całą flaszkę.

5) Wszystkie naczynia, zawierające wino musujące, są uważane za flaszkę.

§ 2. Kto posiada w dnia wejścia w życie powołanego na wstępie rozporządzenia Rady Ministrów zapas wina musującego podlegający dodatkowemu opodatkowaniu, jest obowiązany zgłosić w przeciągu 5 dni pisemnie w 3 egzemplarzach temu oddziałowi kontroli skarbowej względnie urzędowi skarbowemu, w którego okręgu znajduje się zapas podlegający zgłoszeniu: ilość i wielkość flaszek, gatunek wina musującego (wino musujące z winogron albo z owoców), tudzież miejscowość i ubicację przechowania.

Gdyby wino musujące, podlegające zgłoszeniu, znajdowało się w transporcie, to obowiązek zgłoszenia i uiszczenia dodatkowego podatku ciąży na odbiorcy towaru, który ma wnieść zgłoszenia najpóźniej do 48 godzin po nadejściu przesyłki.

Urzędowe sprawdzenie.

§ 3. Organ skarbowy, do którego wniesiono zgłoszenia zapasów, obowiązany jest sprawdzić dokładność zgłoszenia ewentualnie zarządzić potrzebnych uzupełnień, a następnie przystąpić bezzwłocznie do sprawdzenia zapasów.

Stwierdzony zapas wina musującego i kwotę dodatkowego podatku oraz kasę skarbową, do której podatek winien być wpłacony, należy uwidocznic na wszystkich 3 egzemplarzach. Jeden egzemplarz zgłoszenia zwraca ten organ zgłaszającemu zapas wina,

drugi przesyła do kasy skarbowej celem poboru dodatkowego podatku, a trzeci po uwidocznieniu na nim numeru kwitu kasowego prześle do właściwej władzy skarbowej II instancji.

Zgłaszający obowiązany jest zapłacić przypadający dodatkowy podatek w kasie skarbowej w ciągu 3 dni, licząc od dnia doręczenia mu wymiaru.

Izby skarbowe mogą rozłożyć dodatkowy podatek na 3 raty miesięcznie za opłatą 24°/o w stosunku rocznym.

Na znak dodatkowego opodatkowania umieszcza organa skarbowe na etykiecie flaszki z winem musującym adnotację i pieczęć urzędową.

§ 4. Wytwórcy wina musującego obowiązani są cały zapas opasek podatkowych, zakupionych po dotychczas obowiązujących niższych cenach przedłożyć wraz z asygnacją w kasie skarbowej do dodatkowego ostemplowania i zapłacić różnicę między dotychczasową, a nową ceną sprzedaży, kwit zaś dołączyć do rachunku opasek podatkowych.

Kasy skarbowe obowiązane są pobrać dodatkowy podatek i zapisać w rejestrze dodatkowych opłat od wina musującego — odnośną konsygnację dołączyć do rejestru i wydać pokwitowanie wraz z przestemplowanymi opaskami podatkowymi.

Kasy skarbowe, którym powierzono sprzedaż opasek podatkowych, zobowiązane są dotychczasowy zapas opasek podatkowych przestemplować pieczęcią urzędową i wydawać je tylko po nowych cenach.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje równocześnie z dniem wejścia w życie na wstępie powołanego rozporządzenia Rady Ministrów.

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

1039.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 4 grudnia 1923 r.

w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 126, poz. 1024) zarządza się co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa trudniące się sprzedażą piwa (hurtownicy i detaliczni sprzedawcy), tudzież zakłady i związki zajmujące się rozdziałem piwa dla swoich członków, wreszcie osoby, przechowujące piwo należące do powyższych przedsiębiorstw zakładów wzgl. związków, obowiązane są zgłosić w ciągu 5 dni zapasy w ilości przekraczającej 100 litrów piwa, pozostające w ich posiadaniu w dniu wejścia w życie powołanego na wstępie rozporządzenia Rady Ministrów, celem dodatkowego opodatkowania, poda-

jąc przy tem miejsce swego zamieszkania względnie miejsce przechowania piwa. Zapas piwa przekraczający 100 litrów ulega dodatkowemu opodatkowaniu w całości t. j. bez potrącenia rzeczonych ilości (100 litrów). Dodatkowy podatek wynosi 1.200.000 marek od hektolitra piwa.

Jeżeli zapas piwa znajduje się w dniu wejścia w życie powołanego na wstępie rozporządzenia Rady Ministrów w transporcie obowiązek zgłoszenia ciąży na odbiorcy, a bieg trzech dni terminu rozpoczyna się dlań w dniu następnym po dniu, w którym zapas piwa odebrano. Kontroli skarbowej przysługuje prawo sprawdzenia na miejscu, czy zgłoszone zapasy piwa są zgodne z rzeczywistością.

§ 2. Ten sam obowiązek zgłoszenia ciąży również na przedsiębiorstwach browarów w b. zaborze rosyjskim i austriackim co do zapasów piwa i brzezki piwnej, które znajdować się będą w ich wytwórniach i zakładach w dniu wejścia w życie powołanego na wstępie rozporządzenia Rady Ministrów. Browary w b. zaborze rosyjskim i austriackim opłacają tytułem dodatkowego podatku od takich zapasów różnicę między opłatą uiszczoną już poprzednio, a opłatą przypadającą na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 87, poz. 680).

§ 3. Zgłoszenie wnosi się w trzech egzemplarzach, a to:

- a) w b. dzielnicy rosyjskiej do właściwego Urzędu Akcyz i Monopolów względnie poza siedzibą tych urzędów do właściwego inspektora kontroli skarbowej;
- b) w b. dzielnicy austriackiej do właściwego Oddziału kontroli skarbowej;
- c) w b. dzielnicy pruskiej do właściwego urzędu skarbowego.

Jeden egzemplarz zgłoszenia zwraca się posiadaczowi zapasu piwa po zaopatrzeniu potwierdzeniem odbioru ze wskazaniem kasy skarbowej, w której dodatkowy podatek ma być uiszczony, drugi egzemplarz przesyła się kasie skarbowej, a trzeci przedstawia się władzy skarbowej II instancji po uwidocznieniu na nim przypadającej dopłaty.

§ 4. Wpłacone kwoty zarachowują kasy skarbowe, jako dodatkowy podatek od piwa.

§ 5. Dodatkowy podatek od piwa należny Skarbowi od browarów płatny jest w chwili wywozu piwa z browaru, a musi być wyrównany najpóźniej do końca marca 1924 r.

Dodatkowy podatek należny od sprzedawców piwa może być przez izbę skarbową pokredytowany najwyżej na 3 miesiące z zastrzeżeniem opłacenia 24°/o odsetek w stosunku rocznym.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Kucharski*